

Ölüm Beni Çağırır

— gündeğan · 15 Mart 2020

Saç, sakalım ağardı; ne kaldı ki ömürden?
Yaşamın son deminden ölüm beni çağırır.
Tüm canlılar tadacak kaçılmıyor emirden.
Hayat filmindeki son bölüm beni çağırır.

Sessiz bir hezeyan var yaşanan bu son göçte.
Bilinmiyor hangi yıl, hangi gün, saat kaçta?
Hoş seda bırakacak çıktığımız bu maçta.
Son defa atmak için çalım beni çağırır.

Herkes kendi halinde, fayda gelmez birinden.
Dünya yaşanmaz oldu, kurtul diye kirinden.
Her giden geri dönmez, sanki memnun yerinden.
Meçhule gitmek için yolum beni çağırır.

Her an haramdan sakın, hep helalinden ye de.
Kimseye borçlu kalma, helallik iste ve de.
Kırk yıl hatır var diye içtiğim son kahvede.
Yolculuk çıktı diye falım beni çağırır.

Dünyada yaptığının hesabını ver diyen.
Artık lüzum kalmadı defterini dür diyen.
Vakit geçirmeden boy ölçünü gönder diyen.
Kefenim olmak için çulum beni çağırır.

Sanki misafır gibi gençliğim gelip gitti.
Yaşamın tazı, tuzu kalmadı zevkler bitti.
Belki de yaşadığım bu hayat bana yetti.
Tahta atım dediğim salım beni çağırır.

Dünya bir mola yeri, burda kimse kalmıyor.
İnsanoğlu yaşamın değerini bilmiyor.
Emir Allah'tan ise elden bir şey gelmiyor.
Toprağım olmak için külüm beni çağırır.

Cemalettin GÜNDOĞAN
24.01.2020 / ANKARA